

Caput ornatum sagittis, quasi radijs.

quaquē (maximē in Augusto, quem propter hujusmodi factum taxat Suetonius) ornati capita sagittis quasi radijs, quod desumptum ex Æthiopiis. Æthiopes cum jam cecidissent bellicum, inferunturque signa saltant venerabundi: nec apud illos citra saltationem excuseret aliquis sagittam, quae tela capiti pro pharetra, instar radiorum, circumponere, gentium illarum mos est. Eo modo iniicere sese hosti formidinem, opinantur. Rhodigin. 5. cap. 3.

Diana Cariatidis.

14. Apud Lacedaemones sacra Dianae Cariatidi cui templum cum simulacro erectum. Meurs. Graec. feriat. & Castell. de Festis, cujus meminit Pausanias, cap. 92. Cariatidis (inquit) vicus ille Dianae est; & Nymphis sacer: quo in loco Lacedaemoniorum virgines anniversarium festum obeunt, patrioque ritu saltationem celebrant. Diana signum sub divo est. Alij vocant Dianam Cyndiam, ut referant quod ab indigenis fictum in stuporem miraculum. Ejus simulacrum subdio, nunquam omnino nive aut pluvia tangitur. Polyb. lib. 16. signatque Causin. lib. 2. Symbol. 20. Ludus erat puellarum tripudium, immo saltatio. (Vernaculè: No Bayle, sino Danza) ex eo quod ibi Castor & Pollux saltationis genus inveniunt, quo postea in Diana honorem usque sunt Cariatides virgines. Gyrard. Syntagm. 12. n. 23. Placidius Lucatius, in illud Statij, 4. Thebaid. v. 230. Plaudentique habiles Cariatia resonare Diana; ait: Templum in Lacedaemone Dianae sacrum ex hac causa. Cum luderent virgines, ruinae templi meditatae omnis chorus; in arborem nucis fugit, & in ramo ejus pependit; quam nucem Graeci Caram vocant. Ergo de arbore & templo, & de Dea nomen accepit. Insigne delirium vel in mythico! Speciosa prorsus arbor puellarum botro, vel picarum cumulo, & in unico ramulo.

Cynthia, & ejus simulacrum.

Cariatides virgines, cur ita dicitur?

Hæc Diane sacra ritu rustico & saltu.

15. Non ita ineptè Scholiastes Theocriti in Edyl. 18. Xerxes (inquit) cum in Graeciam adventaret, omnes deserti Laconia, metu Barbarorum perterriti; in diversas partes fugere: & cum virgines timore laterent; ex hoc evenit, ut eo die quo solitus erat chorus virginum Diana Cariatidi hymnum canere, nemo ad solemne sacrum inveniretur. Tunc itaque pastores è rure in urbem convenerunt: & ne ritus sacrorum interrumpere, pastorali carmine composito, Dea honorem celebraverunt. Unde post à virginibus celebrata Dianae sacra, sed stylo pastoritio, & carmine bucolico, rusticà saltatione. Gyrard. d.

16. In his sacris inelytum facinus operatus est Aristomenes Messenius, hostis Spartanorum, quod jurè laudat Hieronymus, 1. Adversus Jovian. qui etiam

ut major gloria ipsi, virginibusque raptis esset; denuò perpetratum asserit in Hiacynthijs, de quo nos, 24. Jun. Praesentem articulum refert Pausanias, cap. 127. Cum Spartam adoriri vellet, Helena & Gemellorum specie deterritum fuisse, asserit: Cariatidesque virgines, choros ducentes Dianae, interdiu ex occulto aggressum, parentum opibus & dignitate praestantissimam quamque comprehendit, ac secum abduxit: militeque violare virgines conantes ferro repressit, ac ab injuria, strenuè civis ex hoste factus, vindicavit, denique integras parentibus lytro facto, restituit. Post pretio accepto inescatus idem conatus facere in sacris Cereris Aegilae, jactus peisimè cecidit; etenim captus & in vincula conjectus, ut dicemus, die 12. n. 14.

Aristodemus virgines ab injuria defendit.

Ceres Aegilae.

17. Bacchus (juxta Strabonem lib. 4. n. 50.) ad ostium Ligeris Gallis praescis ridiculo trucique sacrificio celebrabatur: igitur à viris templi tectum quotannis demoliebatur, eademque die ante Solis occasum pristinae formae & integritati restituendum erat à mulieribus, unaquaque onus ad restorationem sedulo apportante, curamque opera in illa adhibente; quoniam vel incuria plecebatur periculo capitis: quippe si onus excidebat, ut saepe usqueque, maximè si onus grave, atque importabile foeminae, ea à viris illicò discerpebatur, fiebatque victima in sacris Bacchi. Meminit hujus detestandi ritus etiam Bolduc, in Oggio Christian. lib. 1. cap. 1. De Germanis erga Mercurium idem asserit Cornelius Tacit. de eorum morib. cap. 9. Deorum Maximum, Mercurium colunt, qui certis diebus humanis quoque hostijs litare fas habent. Statio tempore augurij patrum, in silvam praescam formidine sacram (hoc est, religione) omnes ejusdem sanguinis populi legationibus coeunt, casoque homine, celebrant barbari ritus horrenda primordia.

Bacchi sacra apud Gallos.

Et Mercurij apud Germanos.

18. Alluditur ad sacra Corybantia, de quibus fuscè in Magna-Matre, Cybelle, 27. Martij, à 11. & 28. à n. 21. primò, ut refert Apulejus, Metamorph. 8. Diu capite demisso, cervicibus lubricis intorquentes motibus crinesque pendulos in circum rotantes; ad postremum ancipiti ferro sua quisque brachia dissecat. Inter haec unus ex illis bacchatur effusus, ac de imis praecordijs anhelitus crebros referens, velut Numinis divino spiritu repletus simulabat sauciam vecordiam. Videtis hic latè Beroald. Post ex suo ritus protracti ab illis in propinquorum sanguinem.

Corybantia sacra.

nem. Unde Firmicus de Errore profan. religion. inquit: Qui fratrum desiderat sanguinem, Corybantium sequatur institutum. Etiam Arnobius, lib. 6. Oblivioni etiam (inquit) Corybantia sacra donentur, in quibus sanctum istud mysterium traditur: frater trucidatur à fratribus. Parricidium colitur; nam unus frater à duobus interemptus est. De his Gyrard. Syntagm. 1. n. 33. & 4. n. 7. Plato in Euthydemo ait: In mysterijs suis illum quem in sacris initiaturi, in solio collocant, variisque jocis applaudunt, & choreas ducunt saltantes; eoque modo expiant. De illorum sacris & pugnis, Juvenal. Satyr. 5. à v. 26.

Juvenal.

—Corybantia videbis, Jurgia protrudunt, sed mox & pocula torquent saucij, sed rubra detergunt vulnera mappa. —Pugna ferret commissa lagenà.

DIES V. FEBRUAR.

NON.

1. G Rad. 15. Solis in Aquario. Sub quo qui nati, luxuriosi & cinedi. Firmic. Medius Aquarius oritur: tempestas. Columel.

Ovid.

Jam puer Idæus medià tenuis eminet alvo, Et liquidas misso nectare fundit aquas.

Zona Orionis.

Ovid. 2. Fastor. v. 145. Turbidus aer Favonii flatu. Zona Orionis oritur. Ptolom.

Unde nascentem quem primo aspexerit Eoo, Ille pedem cursu, insignisque & corporis ipsa Mobilitate vicens, habiles se exercet in artus. Ille animi dubius, & mentis percitus astro, Turbatus agitur simulis, mentisque flagello Cura recens, mutatque locos inceptaque, & ager

Pontan.

Principis ipse aulas & limina nota frequentat, Discursatque foro, & populos rumoribus implet.

Canit Jovian. Pontan. 3. Uran. Dicitur Zona Orionis tres stellae lucidae baltheum figurantes. Clavius in Spher. Constell. 35. Orion Hebr. dicitur Canis fortis, & bellator fortis. Kircher. d. cap. 6. Etiam Gigas. Avenar. Cum Orionis asterismo inter Aegyptios signabatur Noctua & Coturnix: totum in malum portentum. Tyrannidi opponebatur Leo navi vectus, Momphtha & Omphtha, tanquam Numen triplex propitium. Kircher. ibid. cap. 7. Ala dextra Corvi manè occidit. Junctin. K. A. Tergum Leonis oritur vespere. Alsted. Uranom. Zephrus flare incipit. Ptolom. addit, de quo poststridie. Ferie puellarum & lactantium. K. P. R. Duo viri unicornem equitantes. Spher. Arab.

2. Egressus Joseph de Hebron, ut diximus, 24. Januar. n. 1. pervenit hodie lassus in conspectum Pharaonis, solliciti de illo, Regieque primatibus; quos benignè suscipit, gratus de obsequio facto Josepho, quem ardentè diligebat, & cujus praesentia desiderio flagrabat. R. Abrah. in Myrrh. fascicul. Anno ab hujusmodi articulo 199. juxta Salian. cum Sephora & filijs, virgaque Dei, committenti se itineri Moyse in libertatem filiorum Israël, monitus à Deo Aaron, occurrit fratri in deserto, quod est inter litus Rubri maris & Ramesses, quod dicitur Desertum Ethan, quo coram post mutuam salutationem Moyse expressit, quae Dominus crederat, & insuper signa quae mandaverat, & virgam thaumaturgam. Tunc in diversorio, quia Eliezer recens natus non erat circumcisus, cum voluisset Angelus evaginato gladio interficere Moysem (R. Salomon cogitat specie draconis apparuisse) monitus est ab Aarone, dimittere Sephoram in patriam, ut liberius fungerentur officio; quod fecit, illa annuente. Post progressi invenerunt Hebraeorum Primates, qui Moyse adventum praesentant. Joseph. 2. Antiq. cap. 5. Anno sequenti perfectum est labrum aeneum de speculis mulierum, quae excubabant in ostio Tabernaculi. Rab. Abrah. in Myrrh. fascic. ex Exod. 30. 18-38. 8. Specula olim non vitro, aut crystallo; sed ex aere. Plin. lib. 33. cap. 9. & 34. cap. 17. Foeminae viduae, vel quae mundi vanitatem missam fecerant; in signum devotionis sua specula templo Numinis dicabant. Idem Rab. Abrah. Vid. Maluend. loc. cit.

Joseph ingreditur Pharaonis Regiam ex Hebron.

Aaron Moyse occurrit.

Labrum aeneum, seu fons.

Specula dicata Sanctuario.

3. Cuncta quae valet, torquet in gloriam sui generis Josephus, estò contra textus sacer. Unde post cladem Benjamiticam plura infarcit partim ficta, partim falsa, ut videris. Si anathemati furore Israelitarum, non solum humana propago, sed etiam terra & cuncta, quae sub Benjamitarum ditione, tradita est, quin relinqueretur mingens ad parietem; unde tam cito facta strages, & malorum illatorum poenitentia? Patet non ita prompta, dum sexcenti viri, qui fugerant manserunt in petra Remmon quatuor mensibus. Judic. 20. 47. Philo Bibl. in Antiq. ait: Reversus est omnis populus in Silo & Phinees, filius Eleazar, sacerdotis cum eis. In tempore eo (inquit) Phinees reclinavit se ut moreretur: & dixit ad eum Dominus: Ecce transisti centum viginti annos: & nunc exurge & vade hinc & habita in Dan. Bem in monte (Rabbini intelligunt Paradisum) & inhabita ibi annis plurimis: & mandabo ego Aquila meae (an Deus Israël cum insigni

Figmentum ac delirium Rabbino -- rum de Phinees.

Jovis?) & nutriet te ibi, & non descendes ad homines jam, quousque superveniat tempus, & proberis in tempore, & sic claudes cœlum tunc & aperietur in ore tuo, & postea elevaberis in locum, ubi elevati sunt priores tuis & eris ibi quousque memorabor seculi, & tunc adducam vos, & gustabitis quod est mortis. In signis desipientia inter Hebræos vulgaris, maximè inter Pharisæos, quam refutavimus Tom. 5. T. 5. à n. 2. igitur inolevit apud illos Sem fuisse Phinees, hunc Eliam, & hunc Joannem Baptistam. Quare cum dicitur Henoch raptus à Domino, & etiam Eliam (postquam verbo, ne plueret, cœlum clausit) cum illo venturum, Præcurso- rem judicij extremi; tribuit fati Philo, vel errore, Phinees, quod Eliam cum Henoch competit, ideoque dicit: Tunc adducam vos, & gustabitis quod est mortis: igitur ab Anti-Christo interficientur. Alius etiam error inter Hebræos prævaluit, scilicet Phinees vixisse plusquam trecentis annis, & cum extra hominum aspectum fugere præceptum ei; tradidisse ut depositum Pontificatum Heli, ex familia Ithamar, exclusâ propriâ Eleazari; quippe successores indulserant idololatriæ Israël. Totum ex præcitate Philone. Vita pervenisse usque in Samsonis judicaturam asserunt Carol. Sigonius de Re- publ. Hebræor. lib. 5. cap. 2. & Genebr. Chronolog. ann. 1727. & Rab. Moyles in Mysna. Despexi sententias, uti ludicras, & impugna- vi, loc. cit. & T. 6. ibid. n. 2.

4 Anno 16. regni David, quinto die à partu illegitimo Bethsabeæ, cum ille exulta- ret de prole, ne in pejora cæcus rueret, vel ut respiceret; misit Dominus Vatem Nathan ad gaudibundum Regem. Rab. Eliezer. Joseph. 7. Antiq. cap. 7. asserit, per visum nocturnum illi Dominum apparuisse, ut Re- gem graviter inculcasset. Nathan verò cum esset prudenter festinus, pendens potentem pravâ affectione raptum, facile nec legem audire; comminatione Numinis ad tempus omisâ, non prætermisâ, illum blandè aggreditur, à quo paradigma astu subtili proponitur. Audito, exarsit, irâ commotus, illico Rex: verum acriori mucrone percul- sus, dum audivit: Tu es ille vir. Peccasse ingenuè fatetur, intimè dolet, fecisse pœ- nitet, tantumque innoxiam ex crimine hau- sit, ut ager jaceret. Psalm. 6. Dolore ergo culpæ scripta obliteravit, verum pœnam non extinxit: immò uti prima obviavit, quod foetus natus ex crimine postridiè interiret. Vitam, quibus potuit modis & obsequijs à Deo postulavit pater; sed in vanum; profe- cto illi dedecus, tanti facinoris quod mane-

Phinees non vixit trecentis annis.

Davidis ex corde singularis pœnitentia.

ret monumentum. 2. Reg. 12. à 1. 5 Ab hoc articulo evolutis annis 894. juxta Salian. ut dolo potiri posset improbus Alcimus, larvatus Sacerdos, & in suam po- testatem posset adigere Machabæum, qui recesserat, cum Absidæi occisi ab illo (uti di- ctum, 25. Januar. n. 5.) & principatum cu- piens firmiter stabilire, in dolum excogita- vit uti popularium benevolentia: hinc com- iter ac blandè appellabat omnes, loquens singulos ad gratiam. Unde brevi numero- sam manum adjunxit exercitui credito illi à Bacchide, ex impijs, apostatis, & profu- gis: quorum operâ & flagitijs regionem de- vastabat, & quotquot ex Machabæi factio- ne ceperat, occidebat. Judas ut scivit pro- bos & pios ab Alcimo extinctos, regionem etiam obiens, quotquot è studiosis illius po- stificis in manus deveniant, jugulabat: quo quidem Alcimus jam non aulius in regio- nem cum copijs exire. Hinc anxius tacebat, cogitans, quid illi faciendum præva- lente Machabæo? Raclin. ex 1. Machab. 7. à 22. Briet. Ann. 3892. ac Expositores loc. cit. Ad diem 27. n. 6.

6 Anno Christi, 1. & Herodis ultimo, 23. dieb. ante ejus interitum, ut videbi- mus die, 28. n. 10. occisi sunt ab eo infan- tes Innocentes, duobus diebus postquam Jesus fugerat in Ægyptum. Post peractâ sa- cra in templo & legalia statim Joseph fugit cum puero & matre in Ægyptum. Euthym. in Matth. 2. quod constat v. 13. & licet Luc. 2. 39. dicatur: Ut perfecerunt omnia secundum legem Domini, reversi sunt in Galilæam, in ci- vitatem suam Nazareth. Augustin. 2. de Con- sensu. Evangelist. cap. 5. arbitratur, per pro- lepsim dictum, unde Lucas omisit: ita ut sensus sit, quod post legalia in tem- plo peractâ, primò Angelus, cum esset He- rosolymis, de fuga & festina monuerit Jo- sephum, ut elucet verbis: Ecce Angelus Do- mini apparuit Joseph: ut clam de Jerusalem cum puero & ejus matre fugeret: & post re- ditum ex Ægypto, secesserunt in Galilæam ad civitatem tuam Nazareth. Totum nescit- ur, quoniam à Scriptura non signatur; & juxta varias opiniones AA. de morte Hero- dis, variantur non solum dies, sed etiam anni; de quo videlicet Nicephor. lib. 1. cap. 14. Baron. in Appar. Annal. à n. 99. Anno 1. Christi. à n. 1. Alapid. in loc. cit. Matth. Pe- rer. lib. 11. in Daniel. quæst. 5. Tornieil. Ann. 4051. à n. 32. Salian. & Briet. Prolegom. Chronolog. quæst. 23. Verum (quia juxta Tornieil. d. n. 44. Briet. Ann. 4054. Alapid. in loc. Matth.) dicunt post mortem Inno- centium Herodem innumeros contraxisse mor-

Alcimus compellitur à Machabæo.

Antilogia.

Quando cades inno- centium?

morbos, & eodem anno quo natus est Chri- stus, fato functum, ante Pascha, post duos penè menses à Salvatoris nativitate, & post quinque dies à morte illatâ Antipatro (ut dicitur die 23. n. 16. & 28. n. 10.) necesse est, dicere post fugam Christi, cædem infan- tium factam, etli nonnulli signent alijs in diebus, ut suis locis videbitur.

7 Prius non facta carnificina, meditata ab Herode, etli percussus esset ludibrio Mago- rum, quoniam accusatus à filijs Romam processit; quod tantum vagæ imaginationis commentum; ut ex Josepho optimè astruit Baron. Ann. Christi. 1. n. 48. Quid dicemus de figmento intolerabili, apud Petr. Comest. in Histor. Evangel. cap. 11. Citatus est Herodes per Epi- stolam à Casare Augusto, ut Romam iret: qui cum iter faceret per Ciliciam, audiens naves Tharsensium Ma- gos traduxisse, in spiritu vehementi combust naves Tharsis, secundum illud David, Psalm. 47. Insigne ratiocinium! Quisquis excogitavit, maris si- tumque terrarum non agnovit. Non eget tò A bimatu & infra, ignorantia supinæ expo- sitione.

8 Aptius cogitant & Baron. & Tornieil. Ann. 4051. n. 34. scilicet, Herodem existimasse, Magos præ rubore facilis credulitatis, non invento puero, Judæorum Reges haud ausos fuisse apparere coram eo, ne ludibrio jurè exponerentur: qua de causa in propria procedentes fugerant. Verum cum quotidie au- geretur fama Regis nati, extensa ad cives per pastores, & astructa per Magorum adven- tum (quam primùm flocci duxit) & aures ejus verberassent denuò facta in pueri præ- sentatione, auditis multis narrantibus de Si- meonis profetia & Annæ exultatione, an- nunciantium in terris redemptionem Israël, nato Mesiâ, quem expectabant Judæorum Regem; delusum se à Magis intelligens, de regni periculo cavens (quoniam nati infan- tis & terra cœlumque testes) inauditum ex- cogitavit & perpetravit facinus, cui conge- nita flagitia, & per ipsa fuerat amplexa fortuna. Mittit milites sibi fidentiores, in Bethle- hem, ubi natus Salvator dicebatur, & Scribæ nasciturum in concilio dixerant; ut in ea & in cunctis finibus ejus, cunctos infantes à bi- matu & infra absque ulla miseratione con- foderent, secundum tempus quod exquisie- rat à Magis. Ex Matth. 2. à 16. idem, qui du- dum, Genebrard. Ann. 4054. Adrichom. 1. Christi. Comestor, ubi nuper; Salian. Tursellin, & Brietius, Ann. 4054. & frequenter Expositores in Matth.

9 Carnificina facta (non ex centum qua- draginta quatuor millibus, de cujus nume- Tom. 1. Ephemer.

ro fit memoria, Apocalyps. 14. 1. sed ex qua- tuordecim millibus; ut ex diversis refert Ge- nebrard. loc. cit.) non solum matrum cla- moribus pervenit in Rama, sed etiam Ro- mam ad Octaviani aures: unde dixisse fer- tur (ut inquit Macrob. 2. Saturnal. cap. 4.) Me- lius est, Herodis porcum esse, quam filium: igitur in- ter pueros, quos Herodes Rex Judæorum intra bimatu- rum jusit interfici; filium quoque occisum audivit. Meminit etiam Baronius, Ann. Christi. 8. n. 49. Briet. Ann. 1. Genebrard. Alapid. in 2. Matth. arbitratu filium occisum fuisse Antipatrum (de quo die 23. n. 16.) quinque diebus an- tequam moreretur; non bimulum; quo- niam in illo spem regni jam senex reposuisset, quasi nato Rege vero Judæorum Mes- siâ, spem haberet conservationis regni in familia propria. Levis conjectura tanti Do- ctoris, cum vel Macrobius dicat, In bimatu- rum pueros. Filius bimulus occisus, fuit quem habuit ex secunda Mariamne, filia Simonis (quem Pontificem fecit, & cujus instantiâ occidit cunctos viros Sanhedrin ex tribu Juda, & succedit Profelytos, de quo 25. April. n. 2.) quem quidem ejus successorem scriptum, testamento delevit, & post cum cæteris jugulavit. Tornieil. Anno, 4031. n. 2. ex Joseph. 1. de Bell. cap. 19. Liquidius Phi- lo in Breviar. 2. p. in fin. Item proprium filium, quem ex uxore ejusdem tribus susceperat, inter- fecit; quod diceretur, jam in lege promissis Christus natus. Alia videlicet die 26. n. 11. 17. Mart. 12-5. N. n. 8-28. D. n. 7.

10 Ann. 31. Christus fecit illud mira- culum insigne trans Mare Galilææ, pacens quinque millia hominum quinque panibus, & duobus piscibus. Castell. ex Joann. 6. Ve- rum manifestè fallitur, quippe ibid. dicitur, v. 4. Erat proximum Pascha, dies festus Judæorum: quod in Februario nequibat esse. Quare ap- tius designat in 3. April. ann. 32. Sanè incon- cussum, hunc diem, ann. 31. fuisse vigesi- mum nonum ejus sacratissimi jejunijs.

11 Romæ festinus, eò quod Cœliæ, seu Clœdiæ erecta statua, ob ejus singu- larem virtutem, effugientis obsidis vel per Tiberim castra Porfennæ. Smer in Fast. Refert facinus Val. Maxim. Inter cæteras virgines (infit lib. 3. cap. 2. n. 2.) obses hosti Porfennæ data, nocturno tempore custodiam egres- sa, equum conscendit, celerique trajectu flumi- nis, non solum obsidione, sed etiam metu pa- triam puella solvit, viris lumen virtutis præ- ferendo. Indicavimus, 28. Januar. n. 9. Cum laudata & honorata (quæ illi ut obses à Po- plicola restituta) cum alijs, quos illa elegit, liber dimitteretur in urbem à Porfennæ; qui

Quoti occisi fueret?

Suum fi- lium bim- ulum etiam jugulavit.

Christi ge- sta.

Ejus je- junij dies XXIX.

Statua ere- cta Clœdiæ, & Eque- stris.

Traus Ti- berim.